

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM		
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (wersja z dnia 14 maja 2019 r.)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa: POLSKA ORGANIZACJA PRZEMYSŁU I HANDLU NAFTOWEGO		
2. Adres siedziby: Rejtana 17 lok. 36 02-516 Warszawa popihn@popihn.pl		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail: j.w.		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Leszek Wieciech	POPIHN Rejtana 17 lok. 36 02-516 Warszawa
2		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
<p>Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego reprezentuje największe polskie przedsiębiorstwa działające w przemyśle i handlu paliwami w całym łańcuchu, począwszy od produkcji poprzez komponowanie, logistykę, magazynowanie i sprzedaż hurtową oraz detaliczną. Przedsiębiorstwa branży paliwowej zrzeszone w POPIHN kontrolują 100% produkcji, 85% handlu hurtowego i ok. 60% handlu detalicznego paliwami, a także około 80% handlu olejami smarowymi. Projekt dotyczy bezpośrednio członków naszej organizacji i ma wpływ na prowadzoną przez nich działalność gospodarczą.</p> <p>W związku z pracami nad projektem z dnia 14 maja 2019 r. ustawy <i>o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw</i> (dalej: Projekt) wprowadzającym obowiązkowy mechanizm podzielonej płatności POPIHN pragnie zgłosić następujące uwagi.</p> <p>1. Termin wejścia w życie obowiązkowego mechanizmu podzielonej płatności</p> <p>Przede wszystkim zwracamy uwagę na proponowany w Projekcie termin wejścia w życie obowiązkowego mechanizmu podzielonej płatności. Zgodnie z art. 12 Projektu, obowiązkowy mechanizm ma obowiązywać od 1 września 2019 r. W naszej ocenie jest to termin zdecydowanie za krótki na dostosowanie się przedsiębiorców do tej zmiany, zważywszy również na fakt, że nie jest jeszcze znana finalna wersja regulacji, a niektóre zapisy budzą wątpliwości. Wdrożenie mechanizmu podzielonej płatności wiąże się bowiem z koniecznością wprowadzenia modyfikacji w systemach księgowych, jak również w procesach księgowych (przede wszystkim wymóg umieszczania przez sprzedawcę na fakturach opisu „mechanizm podzielonej płatności”, dostosowanie komunikatów przelewów, w tym do płatności zbiorczych oraz uwzględnienie pełnej listy produktów wskazanych w załączniku nr 15). Przy skali działalności podmiotów zrzeszonych w ramach POPIHN wprowadzenie odpowiednich modyfikacji, identyfikacja</p>		

wszystkich typów transakcji, procedur jest procesem skomplikowanym a przede wszystkim czasochłonnym. Projekt wdrożenia w spółkach obligatoryjnego mechanizmu podzielonej płatności wymaga zaangażowania specjalistów z zakresu IT. Należy w tym miejscu podkreślić, iż równolegle procedowane są zmiany w obszarach podatkowych obejmujące podmioty działające m.in. w branży paliwowej, które to zmiany również wymagają zaangażowania specjalistów z zakresu IT (w szczególności zmiany w zakresie zastąpienia deklaracji podatkowej schemą JPK_VDEK, elektroniczny system e-DD do przemieszczenia wyrobów zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, kasy fiskalne online, które również wymagają synchronizacji z systemami kasowymi na stacjach paliw etc.). Dlatego też zasoby informatyczne czy to w ramach struktur samego podatnika czy też w ramach podmiotów zewnętrznych są na ten moment ograniczone.

W konsekwencji, postulujemy, aby termin wejścia w życie obligatoryjnego mechanizmu podzielonej płatności został przesunięty na 1 stycznia 2020 r. Proponowany termin 1 stycznia 2020 r. zapewnia minimalny okres na przepracowanie odpowiednich zmian systemowych przy skali działalności podmiotów takich jak zrzeszone w ramach POPIHN. Dodatkowo zwracamy uwagę, iż termin 1 stycznia 2020 r. jako data wejścia w życie obowiązkowego split payment była wskazywana przez przedstawicieli Ministerstwa Finansów w wywiadach prasowych.

2. Próg dla stosowania mechanizmu podzielonej płatności

Zgodnie z projektowanym art. 108a ust. 1a obowiązkowy mechanizm podzielonej płatności będzie dotyczył transakcji powyżej 15 tys. zł w zakresie towarów i usług z załącznika 15 do ustawy o VAT. Postulujemy o doprecyzowanie przedmiotowego przepisu w zakresie zdefiniowania pojęcia „transakcji” podlegającej zapłacie w obowiązkowym mechanizmie podzielonej płatności. Czy przez „jednorazową wartość transakcji”, należy rozumieć wartość wynikającą z danej faktury (w tym produktów nie objętych obowiązkowym mechanizmem podzielonej płatności), czy jest to wartość określonej pozycji na fakturze (podlegająca obowiązkowemu mechanizmowi podzielonej płatności), czy też wartość łączna wszystkich pozycji na fakturze, objętych mechanizmem podzielonej płatności. Prosimy również o potwierdzenie, że miesięczny limit 12 000 zł, wskazywany w kontekście ograniczenia odpowiedzialności solidarnej, nie ma zastosowania ani w odniesieniu do obowiązku umieszczania odpowiedniej informacji na fakturze, ani obowiązku stosowania mechanizmu podzielonej płatności.

Kwestia ta jest o tyle istotna, że za brak odpowiedniego oznaczenia faktury adnotacją „mechanizm podzielonej płatności” a także za zapłatę poza tym mechanizmem grożą bardzo poważne konsekwencje. Sugerujemy także wydanie Objasnień podatkowych do zmian w zakresie mechanizmu podzielonej płatności, gdzie kwestia definicji pojęcia „transakcji” miałaby szansę być odpowiednio wyjaśniona, w szczególności w odniesieniu do specyfiki działania poszczególnych branż (np. branża paliwowa, budowlana). Zgłoszenie tego postulatu jest uzasadnione w świetle następujących hipotetycznych sytuacji:

Przykład 1: w danym miesiącu wystawianych jest kilka faktur (na towary objęte załącznikiem nr 15) dla jednego kontrahenta, na różne kwoty z czego ostatnia przekracza limit 15 tys. zł (np. 1 faktura na 10 tys. zł, druga na 3 tys. a trzecia na 3 tys.).

Przykład 2: faktury są wystawiane na podstawie zamówień/umów, a wartość tych umów/zamówień znacznie przekracza kwotę 15 tys. zł, jednakże żadna z faktur nie przekroczy kwoty 15 tys. zł.

W związku z wynikającymi z zaprezentowanych przykładów wątpliwościami, które sprowadzają się do pytania: „którą z kilku faktur podatnik musi oznaczyć adnotacją „MPP” w naszej opinii uzasadnione jest zdefiniowanie pojęcia „transakcji” na potrzeby stosowania obowiązkowego mechanizmu podzielonej płatności.

3. Sankcje przewidziane w Projekcie ustawy

a) Sankcja za dokonanie płatności w sposób inny niż w mechanizmie split payment

W art. 1 pkt 10 lit. c Projektu zaproponowano zmianę w art. 108a poprzez dodanie ust. 7, w którym wprowadza się

sankcję dla nabywcy, który mimo ciężącego na nim obowiązku uregulowania kwoty podatku VAT wykazanej na fakturze w mechanizmie podzielonej płatności ureguluje tę kwotę w inny sposób. Sankcja za ten czyn wynosiła 100% kwoty podatku wykazanego na takiej fakturze. Wysokość sankcji wydaje się niewspółmierna do skali przewinienia. Ponadto w art. 2 i 3 Projektu zaproponowano zmianę w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, zgodnie z którymi podatnicy nie zaliczają do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji zakupu towarów lub usług wymienionych w załączniku nr 15 do ustawy o VAT mimo obowiązku zapłaty z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności została dokonana w inny sposób. Zmiana wprowadza podwójną karę za popełniony przez nabywcę błąd (niezastosowanie mechanizmu podzielonej płatności).

Projektowane zmiany przewidują bardzo dotkliwe kary w przypadku dokonania przez podatnika zwykłej pomyłki w zapłacie za fakturę. Projekt nie przewiduje trybu korekty takich błędów. Postulujemy wprowadzenie rozwiązań umożliwiających nabywcy, który nie zastosował mechanizmu podzielonej płatności na udowodnienie, że wystawca faktury rozliczył wykazany na fakturze podatek VAT (np. poprzez uzyskanie zaświadczenia ZAS-KP na podstawie art. 306ia ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa, Dz.U. z 2018 r. poz. 800, ze zm.) i uniknięcie konieczności zapłaty kary. Dodatkowo postulujemy wyeliminowanie przedmiotowej sankcji. Ewentualnie powinna być ona stosowana w przypadku, gdy wystawca faktury nie rozliczył się z kwoty podatku wykazanego na fakturze.

b) Sankcja za brak oznaczenia na fakturze „mechanizm podzielonej płatności”

W art. 1 pkt 9 lit. a Projektu zaproponowano zmianę w art. 106e ust. 1 pkt 18 polegającą na dodaniu do katalogu informacji, jakie powinna zawierać faktura, specjalnego oznaczenia w postaci zapisu „mechanizm podzielonej płatności” zgodnie z art. 1 Decyzji Wykonawczej Rady (UE) 2019/210 z 18 lutego 2019 r. (Dz.U. UE L51/19). W art. 1 pkt 9 lit. c Projektu zaproponowano dodanie do art. 106e ust. 12 nakładającego na wystawcę faktury sankcję w wysokości 100% kwoty podatku wykazanego na fakturze za nieumieszczenie na wystawianej fakturze specjalnego oznaczenia „mechanizm podzielonej płatności”, będącego informacją, że przedmiotowa faktura z uwagi na przedmiot transakcji oraz kwotę powinna zostać zapłacona z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności. Brak stosownego oznaczenia nie zwalnia z obowiązku zastosowania przez nabywcę metody podzielonej płatności przy zapłacie za towary/usługi wykazane w załączniku nr 15 do ustawy VAT. W tym przypadku wysokość sankcji jest zdecydowanie niewspółmierna do skali przewinienia. Uchybienie formalne nie powinno być sankcjonowane tak wysokimi karami. Jednocześnie Projekt nie precyzuje, czy w przypadku wystawienia faktury korygującej, w której uzupełniono brakujący element faktury uchroni to wystawcę faktury od konieczności zapłaty ww. sankcji. Postulujemy wyeliminowanie przedmiotowej sankcji. Ewentualnie powinna być ona stosowana w przypadku, gdy wystawca faktury nie rozliczył się z kwoty podatku wykazanego na fakturze.

Dodatkowo należy wskazać, że przepisy Projektu ustawy nie odnoszą się także do możliwości wystawienia faktury korygującej/lub noty korygującej z adnotacją „mechanizm podzielonej płatności”, która poprawiłaby fakturę wystawioną bez takiej adnotacji. POPIHN postuluje uregulowanie takich sytuacji, gdyż konsekwencje pominięcia adnotacji „MPP” są bardzo poważne na poziomie działalności operacyjnej podatników, przy czym mogą wynikać z pomyłki lub niedopatrzona. Zapewnienie możliwości skorygowania faktury, np. w terminie do upływu terminu płatności uchroni podatnika przed konsekwencjami niezamierzonego błędu. Dlatego też zasadne jest uregulowanie zasad korygowania takich faktur, tak aby sankcja nie znalazła zastosowania. W związku z tym POPIHN proponuje – analogicznie jak w art. 112b ust. 1 ustawy o VAT – nie stosować sankcji, gdy podatnik dokona korekty faktury niezawierającej adnotacji „mechanizm podzielonej płatności” w terminie do rozpoczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej.

4. Płatności zaliczkowe w kontekście mechanizmu podzielonej płatności

POPiHN zwraca również uwagę, iż proponowane przepisy nie regulują kwestii zaliczek. Możliwa jest w związku z tym następująca sytuacja:

Przykład: kontrahent wpłacił zaliczkę, np. na 100 tys. na podstawie wezwania do zapłaty, czy faktury proforma za towar objęty załącznikiem nr 15 (np. benzyna), natomiast fakturę w rozumieniu VAT dokumentującą zaliczkę otrzyma zgodnie z przepisami ustawy VAT, tj. w 15 dniu miesiąca następującego po miesiącu otrzymania zaliczki. Zgodnie z Objasnieniami MF do przepisów o fakultatywnym mechanizmie podzielonej płatności nie można dokonać zapłaty w mechanizmie podzielonej płatności (MPP) na podstawie innych dokumentów niż faktura. W konsekwencji niektóre transakcje, gdzie płatność nie jest realizowana na podstawie faktury (faktury zaliczkowej) pozostaną poza możliwością zapłaty w MPP.

Zatem część transakcji za towary wykazane w załączniku nr 15 może pozostać poza przedmiotowymi regulacjami a tym samym dalej pozostanie możliwość nadużyć. Dlatego też jeśli intencją opiniowanego projektu jest pozostawienie płatności zaliczek poza MPP, postulujemy, aby uregulować to jednoznacznie w projektowanych przepisach, np. poprzez dodanie przepisu, który dopuszczałby zapłatę za towary i usługi z załącznika nr 15 poza mechanizmem podzielonej płatności, w przypadku zapłaty zaliczki nieudokumentowanej fakturą. Natomiast jeśli intencją jest objęcie mechanizmem podzielonej płatności zaliczkowych nieudokumentowanych fakturą, POPiHN sugeruje odpowiednią modyfikację przepisów, w ten sposób, aby wynikało z nich, że MPP objęte są płatności zaliczek za towary i usługi z załącznika nr 15, nawet jeśli nie została wystawiona faktura. Konsekwencją tego byłoby również odpowiednie dostosowanie przepisów w zakresie komunikatu przelewu.

W komunikacie przelewu można wprowadzić zamiast numeru faktury informację np.: „zaliczka za towar”.

5. Płatności w obcych walutach

Przepisy Projektu o obowiązkowym mechanizmie podzielonej płatności budzą też wątpliwości czy będą miały zastosowanie do zapłaty za towary i usługi wymienione w załączniku nr 15, ale realizowane w innej walucie niż w polskich złotych. Towary i usługi wymienione w załączniku nr 15, np. benzyny, oleje napędowe, gazy przeznaczone do napędu silników spalinowych – w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym; usługi w zakresie przenoszenia uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w praktyce biznesowej mogą być rozliczane w innej walucie niż złoty polski. Obecne przepisy o fakultatywnym mechanizmie podzielonej płatności i objaśnienia MF wykluczają z fakultatywnego MPP zapłatę za towary i usługi w innej walucie niż w polskich złotych. W odpowiedzi na interpelację poselską (nr PT8.054.15.2018.TXZ.130E) Ministerstwo Finansów wskazywało, że „dopuszczenie przelewów walutowych wiązałoby się dla banków z bardzo dużym nakładem środków na stworzenie oraz obsługę możliwości dokonywania takich przelewów, które w ogólnej ilości przelewów stanowią bardzo znikomą część. Koszt nakładów do korzyści byłby w tym przypadku niewspółmierny szczególnie, że to właśnie banki poniosą znaczną część kosztów wprowadzenia i funkcjonowania MPP”. Należy dodatkowo wskazać, iż na gruncie obecnych regulacji ustawy 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe, rachunek VAT prowadzony jest w walucie polskiej. W konsekwencji, jeśli intencją Projektodawcy jest objęcie płatności w walutach obcych mechanizmem MPP, należy wziąć pod uwagę trudności techniczne związane z przeprocesowaniem takiego przelewu. Czy nabywca będzie zmuszony w takiej sytuacji do dokonywania przelewu kwoty netto na rachunek w EUR, a kwoty VAT w PLN? W opinii podmiotów zrzeszonych w ramach POPiHN taki scenariusz rodziłby bardzo dużo dodatkowych czynności administracyjnych i generuje ryzyko popełnienia błędu. Biorąc te wszystkie okoliczności pod uwagę, postulujemy, aby jednoznacznie uregulować, czy płatności w innej walucie podlegają mechanizmowi podzielonej płatności.

6. Oznaczenie na fakturze „Mechanizm podzielonej płatności”

Projekt proponuje odpowiednią modyfikację art. 106 e ust. 18 ustawy o VAT, tj. wymóg umieszczenia na fakturze wyrazów „mechanizm podzielonej płatności”. Zmiana ta wymaga odpowiedniej zmiany systemowej, a przy skali działalności podmiotów zrzeszonych w ramach POPIHN i różnorodności transakcji dostosowanie się do tego wymogu będzie procesem niezwykle skomplikowanym. Podmioty zrzeszone w ramach POPIHN dokonują zarówno sprzedaży towarów, które będą objęte obligatoryjnym mechanizmem podzielonej płatności, ale również innych towarów, nie podlegających temu obowiązkowi. W praktyce może zdarzyć się przypadek, że na jednej fakturze wystawionej przez podatnika będzie udokumentowana sprzedaż towarów objętych obowiązkowym mechanizmem podzielonej płatności, jak również nieobjętych tym mechanizmem. W związku z tym, iż przewidziana jest surowa sankcja za brak umieszczenia wskazanego oznaczenia na fakturze, zasadne wydaje się zaadresowanie do Projektodawcy następującego pytania. W przypadku, gdy podatnik umieszczał będzie na fakturze sprzedażowej opis: „w przypadku towarów wymienionych w załączniku 15 do ustawy o VAT, gdy wartość transakcji przekracza 15 tysięcy złotych zastosowanie znajduje mechanizm podzielonej płatności” – czy będzie to spełniało warunek proponowany w art. 106 ust. 18 ustawy o VAT?

Generalnie jednak wymóg umieszczania dodatkowej informacji na fakturach „metoda podzielonej płatności” wydaje się zbędnym wymogiem. Biorąc pod uwagę, że przesłanki do zastosowania mechanizmu podzielonej płatności są uregulowane w przepisach i na nabywcy ciąży obowiązek dokonania płatności w odpowiedniej formie, nabywca sam może zdecydować czy dokonać płatności przy użyciu tej metody czy nie. Jeżeli natomiast wymóg pozostanie, to czy zostanie on spełniony w przypadku kiedy taki zapis znajdzie się na wszystkich fakturach bez względu na to czy obowiązkowy split payment ma zastosowanie czy nie.

7. „Kompensaty” w świetle proponowanych zmian

W obrocie gospodarczym zdarzają się sytuacje, w których podmioty świadczące wzajemnie usługi, bądź dostarczające towary kompensują swoje wzajemne wierzytelności wynikające z wystawionych faktur. W przypadku, gdy wystawiona faktura będzie dokumentować towary bądź usługi objęte obowiązkowym mechanizmem podzielonej płatności, czy dopuszczalne będą wskazane kompensaty? Innymi słowy, czy obowiązkowy mechanizm podzielonej płatności będzie wyłączał możliwość dokonania kompensaty wzajemnych wierzytelności?

8. „Podmiot obsługujący płatności”

W ramach współpracy gospodarczej możliwe są modele, w których pomiędzy sprzedawcą, a nabywcą występuje podmiot obsługujący płatności, tj. podmiot, którego rola polega na przyjęciu płatności i przekazaniu należnej kwoty sprzedawcy. Podmiot obsługujący płatności nie uczestniczy w dostawie towaru, czy świadczeniu usługi, transakcja ma miejsce między sprzedawcą a nabywcą. W związku z obligatoryjnym mechanizmem podzielonej płatności, pojawia się wątpliwość, czy taki model będzie dopuszczalny? Kto w takiej sytuacji będzie zobowiązany do posiadania rachunku VAT, o którym mowa w przepisach ustawy o VAT: sprzedawca towarów, czy też podmiot obsługujący płatności?

9. Faktury korygujące vs. obligatoryjny mechanizm podzielonej płatności

Proponowane przepisy dotyczące obligatoryjnego mechanizmu podzielonej płatności nie regulują kwestii związanych z fakturami korygującymi. Proponowane przepisy referują do **transakcji** – mechanizmem objęta będzie transakcja spełniająca określone kryteria. Natomiast czy w sytuacji, w której podmiot dokonuje korekty transakcji, w oparciu o którą dochodzi do zwiększenia kwoty pierwotnie zafakturowanej (nabywca będzie zobowiązany dopłacić kwotę) czy obligatoryjny split payment również będzie miał zastosowanie?

10. Przelewy zbiorcze

Proponowana zmiana w art. 108a ust. 3a-3b ustawy VAT wprowadza możliwość dokonywania jednym komunikatem przelewu zapłaty za więcej niż jedną fakturę. W takim przypadku ustawodawca przewidział, że komunikat przelewu musi obejmować wszystkie faktury otrzymane przez podatnika w danym okresie od jednego dostawcy i zawierać całą kwotę podatku VAT wykazanego na tych otrzymanych fakturach. Wydaje się, że wprowadzenie obowiązku zapłaty w ramach mechanizmu podzielonej płatności za wszystkie faktury, również za te obejmujące towary i usługi niewymienione w projektowanym załączniku nr 15 jest niezgodne z Decyzją Wykonawczą Rady (UE) 2019/210 z 18 lutego 2019 r. (Dz.U. UE L51/19).

Dodatkowo, w związku z proponowanym brzmieniem art. 108 a ust. 3a ustawy o VAT pojawia się wątpliwość, czy w sytuacji, w której podatnik otrzymuje kilka faktur wystawionych tego samego dnia raz w miesiącu – czy może dokonać przelewu zbiorczego, o którym mowa w tym przepisie.

Dodatkowo wymaga doprecyzowania kwestia, że płatność zbiorcza za faktury otrzymane w jednym okresie rozliczeniowym od danego kontrahenta obejmuje również faktury korygujące (+/-). Ponad to w uzasadnieniu do projektu wskazano, że w sytuacji zbiorczych płatności, komunikat przelewu musi obejmować wszystkie faktury otrzymane jednego dnia więc w sytuacji, kiedy takie faktury będą miały różne terminy płatności skorzystanie ze zbiorczego przelewu tylko dla części faktur z takim samym terminem płatności, nie będzie możliwe.

Proponujemy zmianę polegającą na możliwości przelewu zbiorczego za faktury i faktury korygujące otrzymane tego samego dnia lub w tym samym okresie rozliczeniowym bez zastrzeżenia, że komunikat przelewu musi obejmować wszystkie faktury z danego okresu rozliczeniowego.

11. Płatności na rachunek powierniczy

Mechanizm podzielnej płatności nie obejmował do tej pory tzw. rachunków powierniczych, które są powszechnie stosowane przy największych krajowych inwestycjach budowlanych. Rachunek powierniczy, na który wpłacana jest całościowa kwota inwestycji, służy również konsorcjom firm prywatnych - pieniądze otrzymuje lider umowy, a następnie rozlicza się z pozostałymi wykonawcami.

Powstaje wątpliwość – jak, w świetle proponowanych zmian, podatnicy powinni postąpić wobec kontrahentów postępujących się w rozliczeniach rachunkami powierniczymi.

12. Środki zgromadzone na rachunku VAT

Bardzo pozytywnie oceniamy wprowadzenie zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (zamiana art. 62b ust. 2) polegającej na rozszerzeniu przeznaczenia środków zgromadzonych na rachunku VAT na zapłatę podatku dochodowego od osób prawnych, podatku dochodowego od osób fizycznych, podatku akcyzowego, należności celnych oraz składek ZUS. Istotnie zmniejszy to negatywne dla przedsiębiorców skutki wprowadzenia obowiązkowego mechanizmu podzielonej płatności, które wynikają z ograniczonej dyspozycyjności środków zgromadzonych na rachunku VAT.

13. Oleje smarowe jako przedmiot stosowania mechanizmu podzielonej płatności

Przepisy dotyczące stosowania mechanizmu podzielonej płatności, także z powodu sankcji przewidzianych w projekcie ustawy, muszą maksymalnie precyzyjnie określać przedmiotowy zakres stosowania obowiązkowych regulacji. Reguła ta niestety nie znalazła zastosowanie w odniesieniu do grupy produktów potocznie nazywanych „olejami smarowymi”. Zgodnie z projektowanym art. 108a ust. 1a obowiązkowy mechanizm podzielonej płatności będzie dotyczył transakcji w zakresie towarów i usług z załącznika 15 do ustawy o VAT. Pod pozycją 93 rzeczonoego załącznika, bez uszczegółowienia symbolem PKWiU, wymienione zostały wraz z olejami opalowymi właśnie oleje smarowe – z tą adnotacją, iż pojęcia te powinny być rozumiane zgodnie z przepisami o podatku akcyzowym.

Problem tkwi w tym, iż w przepisach dotyczących podatku akcyzowego brak jest definicji olejów smarowych. Powszechnie pod pojęciem olejów smarowych rozumie się produkty, których głównym zadaniem jest utworzenie i utrzymywanie na powierzchni ciał stałych warstw zabezpieczających przed zatarciem i zmniejszających samo tacie. W celu wyjaśnienia tego pojęcia, na niewiele zda nam się sama nomenklatura scalona, ponieważ w zakresie kodów CN 2710 19 71 - 2710 19 99 posługuje się uzupełniająco pojęciami oleje smarowe i pozostałe oleje, choć w świetle uwagi 3 lit a do działu 27 nomenklatury scalonej na pewno za oleje smarowe nie powinniśmy uznać olejów hydraulicznych i olejów transformatorowych. Z kolei same noty wyjaśniające do pozycji 2710 posługują się wymiennie pojęciami oleje smarowe i smary. Podobnie jak rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii, do którego wprost koresponduje ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Warto podkreślić, iż zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym spośród środków smarnych objętych kodem CN 2710 19 71 - 2710 19 99 opodatkowaniu podatkiem akcyzowym podlegają nie tylko oleje smarowe, ale także oleje pozostałe. Problem braku definicji olejów smarowych w przepisach akcyzowych, a w konsekwencji problem z przedmiotem opodatkowania na potrzeby tego podatku, został zidentyfikowany w 2010 roku. Zmiana w zakresie opodatkowania produktów o kodzie CN 2710 19 71 - 2710 19 99 została wprowadzona 1 września 2010 r. ustawą z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2010.151.1013). Warto przypomnieć uzasadnienie tej zmiany, które wydaje się być aktualne także w zakresie stosowania mechanizmu podzielonej płatności – „wprowadzenie zmiany podyktowane było sygnalizowanymi przez organy podatkowe wątpliwościami dotyczącymi zakresu stosowania stawki 1180,00 zł/1000 litrów. W celu doprecyzowania dotychczasowego brzmienia przedmiotowego przepisu zaproponowano zapis zgodny ze Wspólną Taryfą Celną, przy czym, co trzeba podkreślić, niezmieniony pozostał zakres regulacji dotyczący wyrobów akcyzowych objętych tymi samymi co obecnie kodami CN”.

Mając na uwadze powyższe w celu wyeliminowania wątpliwości, koniecznym jest doprecyzowanie zakresu przedmiotowego stosowania mechanizmu podzielonej płatności dotyczącego olejów smarowych, a skoro przepis ten odsyła do ustawy o podatku akcyzowym, najlepiej posłużyć się klasyfikacją stosowaną na potrzeby tych przepisów czyli do Nomenklatury Scalonej CN. Co ważne projektowane zmiany przepisy ustawy o podatku od towarów i usług, przewidują posiłkowanie się na potrzeby tego podatku Nomenklaturą Scaloną CN. Mechanizm ten stosowany jest w projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (wersja z dnia 21 marca 2019 r.) w art. 105 ust 5ab, zgodnie z którym „do wyrobów, o których mowa w ust. 5aa stosuje się klasyfikację w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodną z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382, z późn. zm.). Zmiany w Nomenklaturze Scalonej (CN) nie powodują zmian w podatku, o którym mowa w ust. 5a, jeżeli nie zostały określone w niniejszej ustawie.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Kopia wyciągu z Krajowego Rejestru Sądowego
---	---

2	
---	--

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia
dokonanego dnia**

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Leszek Wiciech Prezes-Dyrektor Generalny	28.05.2019 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		 (podpis)

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Informacja: Wzór wniosku znajduje się w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r.

w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. Nr 181, poz. 1080)